

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: נוטע	שם פרטי: דורה

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: זכריה	בלועזית Zecharia	שם נעורים: זכריה
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: דורה	בלועזית Dora	מין: ז / נ תאריך לידה: 11.07.1926
מקום לידה (ישוב, מחוז): טרגו ניאמץ	בלועזית Târgu Neamț	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: צבי הרמן	שם פרטי ושם נעורים של האם: חנה רוזנצוויג	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה : טרגו ניאמץ	בלועזית Târgu Neamț	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): טרגו ניאמץ, בוחוש		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: בוחוש	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? טרגו ניאמץ
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1961	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): תיאודור הרצל

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

היינו שתי אחיות במשפחה, אחותי הצעירה ממני ב-7 שנים ואני. אבא היה חייט ואמא הייתה עקרת בית. אבא היה חולה כל החיים, היתה לו סוכרת והוא היה חיוור תמיד. עזרתי לאבא בעבודה, היה קשה מאוד, לא היה מה לאכול. למדתי בבית ספר כללי רומני במשך 7 שנים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

במלחמה היה רעב גדול. לפני שהתחילה המלחמה הייתי מאוד חולה ושלחו אותי לדודה שלי בעיר פליטשק, שם תפסה אותי המלחמה. הייתי צריכה לחזור אך לא יכולתי, כבר לא הייתה תחבורה. שמענו שיש אדם מהעיר שלי שגם רוצה לחזור ושכרנו ביחד סוס ועגלה כדי לחזור לטרגו ניאמץ. המרחק בין הערים היה 20 ק"מ ולקח לנו יומיים להגיע. הדרך הייתה ממחנה למחנה. עצרו אותנו, בדקו אותנו. שם דבר כבר לא היה נורמלי. בלילה ישנו במחנה עם חיילים. ישבתי על המזוודה כל הלילה ולא היה מה לשתות. לבסוף הגענו הביתה. אבא נאלץ לעבוד במחנה עבודה למרות היותו חולה. נשארנו רק הנשים בבית עד שהוציאו אותנו מהבית. הייתי בערך בת 15-16 והייתי מאוד חולה ולא יכלתי לאכול. שלחו אותנו לעיר בשם בוחוש כ-70 ק"מ מהעיר שלנו. בדרך גנבו לי שעון זהב שקיבלתי מתנה מאבא. לקחו לי את כל החפצים שהיו בעגלה, את כל הבגדים. בבוחוש גרנו אצל משפחה יהודיה שחייבו אותה לקבל אותנו. איפה שגרנו רצו לקחת את הבנות. דפקו על הדלתות שנפתח אם לא, יירו עלינו אבל לא פתחנו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כשחזרנו הביתה הרוסים היו בשלטון. כבר לא מצאנו כלום, את כל החפצים שהחבאנו לפני המלחמה במרתף גנבו. הרבה רצו לעלות לפלשתינה אבל לא נתנו. השלטונות רצו הרבה כסף והיה ריב גדול בין הממשלה הרומנית לבריטים. אחותי ברחה מרומניה בגיל 14 בערך בשנים '46-'47 והגיעה לארץ לפני הקמת המדינה. במשך שנתיים היא הסתובבה עד שהבריטים נתנו לה להיכנס לארץ ישראל. בשנת 1950 ההורים שלי עלו לארץ ולי לא נתנו לעלות. הייתי כבר נשואה עם ילד. את בעלי הכרתי "בין הצרות". הוא היה מפלישטק, כשעה נסיעה באוטובוס ממני. התחתנו בשנת 1947. אחרי 12 שנה של סבל נתנו לנו לצאת מרומניה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהגעתי לארץ אבא כבר לא היה בחיים. אמא גרה אצל אחותי בחיפה. קיבלנו צריף בקרית מוצקין וגרנו שם 5 שנים אבל הייתי מאושרת ובשמיים. עליתי לארץ עם שני ילדים. אחרי שנה אחת, בגלל שבעלי לא יכול היה לעבוד קיבלנו קיוסק דרך הסעד מהממשלה. עבדנו ביחד קרוב ל-50 שנה ושילמנו את כל החובות תוך כדי עבודה. בעלי נפטר וכיום אני חיה לבד. כיום בן אחד שלי מתגורר בארה"ב, בן 50, והבן השני, בן 53, נכה צה"ל.

ראיון: ערבה אלבז
קרית מוצקין. דצמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג